

Неки су имали и срећу да им буде кум Владика Атанасије

Долазак владике Атанасија на трон Светог Саве, на чело богомчуване Епархије захумско-херцеговачке и приморске 28. јуна 1992. године значило је једну важну поруку за православно живаљ у Херцеговини – био је то почетак повратка Богу послје 47 година.

Дочекало је тадашњег владика много штошта у Херцеговини. Народ се силом прилика одвикао од молитви, бројни нису били крштени, а цркве и храмови били су запуштени, без игдје иједног монаха. Оно мало вјерујућег народа што се и током Југославије сабирало око цркве с радошћу је дочекало владичин долазак у дједовину Светог Саве и родну груду Светог Василија Острошког и Тврдошког.

Владика је тада пред себе поставио важан задатак – да ниједна душа не буде

да није крштена, јер је и пред Богом и пред народом као пастир одговоран за своје стадо, које је већ увелико било скренуло са пута вјере и спасења.

Свјестан свих посљедица које је пређашњи друштвено-политички систем оставио на народ, владика је организовао бројна колективна крштења, а ријека Требишњица постала је велика крстионица. У новом Јордану у долини Тврдоша свету тајну крштења примили су тих деведесетих година бројни Требињци и Херцеговци.

Владика је крстио свакога ко је то пожелио. Није било изузетака, па се и сада по Херцеговини, посебно у Требињу препричава о “чудима” у Требишњици којима су присуствовале “ријеке људи”, чекајући да постану дио Цркве и прађедовске вјере православне.

Није се владика, кога су од миља звали Таса, либио да буде и кум бројним новокрштеним душама. Тако се и сада препричавају анегдоте оних којима је блаженопочивши владика био кум. Једна Требињка која је требала да буде кума у Београду затражила је у Епархијском дому у Требињу крштеницу. Један млади свештеник чувши њен захтјев рекао је да ће је добити, али да треба да сачека два-три дана, да је таква процедура за свакога. Иако јој се журило, помирила се са чињеницом да ће јој крштеницу морати слати накнадно аутобусом, јер је ипак кума па у Београд треба да дође који дан раније прије самог вјенчања. Али, кад је свештеник питао за име кума и чуо од ње да је то извјесни Атанасије, било је јасно да је то кумче преосвећеног владике херцеговачког. Умјесто два-три дана крштеницу је добила за сат времена. Ипак је вама, рекао је тихим гласом млађани свештеник, кум наш владика. У том тренутку као да је на трен заборавио да је владика био кум бројним Требињцима, посебно дјеци.

И тако је владика постао синоним Херцеговине, воља Божија на земљи и истински пријатељ и пастир сваког Херцеговца.

mirtopolija.com